

Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Дніпровська академія неперервної освіти

100-річчю ДДАЕУ
присвячується

МАТЕРІАЛИ

10-ї Всеукраїнської науково-практичної
конференції

**«РОЗВИТОК ФОРМ І МЕТОДІВ
СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В
УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

Том 2

8-9 листопада 2022 року

м. Дніпро

УДК 658
ББК 65.291.21
Р64

Розвиток форм і методів сучасного менеджменту в умовах глобалізації:
Матеріали 10-ї Всеукраїнської наук.-практ. конф. – Дніпро, 8-9.11.2022:
тези доповідей (Том 2). – Дніпро: Поліграфічний відділ ДДАЕУ, 2022. –
112 с.

Посвідчення УкрІНТЕІ № 847 від 12.10.21

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні
результати досліджень, отриманих в галузі менеджменту.

З метою запобігання та виявлення академічного плагіату, тези доповідей
учасників конференції, включені до збірника її Матеріалів, перевірялись
на унікальність тексту програмним забезпеченням [Strikeplagiarism.com](https://www.strikeplagiarism.com).

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при
використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на
авторів і видання є обов'язковим.

© Колектив авторів, 2022
© ДДАЕУ, 2022

ЗМІСТ

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Варваров В. Правове регулювання прав на художній дизайн виробу: авторське чи патентне право?	5
Коломоєць Ю. Закордонний досвід з питань умов та розповсюдження аудіовізуальних творів та фонограм	7

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Бондаренко К. Державна політика у сфері охорони здоров'я як складова соціально-орієнтованої держави	11
Бондаренко К.В., Крушельницька Т.А. Теоретична ідентифікація категорії біженців внутрішньо переміщених осіб	13
Бондарчук Н. Удосконалення механізму реалізації державної політики у сфері освіти	19
Вороніна В. Сутність функціонального аналізу діяльності органів державної влади	22
Гезь Л., Сичова М. Особливості публічного адміністрування у сфері охорони здоров'я	25
Коваленко Л. Перепідготовка державних службовців як умова конструктивної реформи державного та муніципального управління	28
Максудов Р. Державна політика у сфері охорони здоров'я в період глобальних викликів	31
Мудрак А. Сучасні підходи до оцінки ефективності діяльності державних службовців	33
Повірена О. Зміна підходів до управління комунальною власністю територіальних громад в умовах глобальних викликів	36
Плотка Л. Державна соціальна політика: сучасні виклики	40
Сібельов С. Проблеми кадрової політики на державній службі	42
Сокур Н. Напрями удосконалення державного управління у сфері охорони здоров'я	44
Федоришина О. Системний підхід в галузі науки «Публічне управління та адміністрування»	46
Шпортько Г. Стратегія розвитку об'єднаної територіальної громади	48

Шпортюк Н. Місце переговорів у політичному житті	52
Шушпан А. Антикризовий менеджмент та його місце в публічних закупівлях за умови COVID-19	54

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Гріхно Н. Організаційно-економічний механізм освіти	58
Зінченко М. Демократизація управління закладом освіти	62
Калюжна О. Функції муніципальних органів управління освітою	65
Онойченко І. Теоретичні аспекти управління виховною роботою у освітньому закладі	70
Петухова М. Особливості управління персоналом в закладі дошкільної освіти	74
Піменова В. Процесний підхід в управлінні освітньою діяльністю	78
Пронько В. Основні чинники формування та управління іміджем установ освіти	83
Сівакова К. Оновлення управлінської діяльності керівників закладів середньої освіти	88
Турчин І. Інформаційні технології в управлінні закладами освіти	93

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ

Білозерова Т., Ткаченко В. Управління розвитком закладу загальної середньої освіти	96
Мартиненко О., Миронова Р. Оцінювально-аналітична діяльність в модернізації системи освіти	100
Ткаченко В. Шляхи до особистого успіху	106

2014. URL: <http://applaw.knu.ua/index.php/arkhiv-nomeriv/3-9-2014-jubilee/item/390>.

8. Конвенція про статус біженців 1951. Юридична енциклопедія : [у 6 т.] / ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2001. Т. 3: К- М. 792 с.

9. Council Directive 2001/55/EC of 20 July 2001 on minimum standards for giving temporary protection in the event of a mass influx of displaced persons and on measures promoting a balance of efforts between Member States in receiving such persons and bearing the consequences thereof . 2001. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ОСВІТИ

НАТАЛІЯ БОНДАРЧУК, д.держ.упр., професор, завідувачка кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Стан національної системи освіти є одним із найважливіших індикаторів успішного та перспективного розвитку сучасних держав. Ефективна система освіти значною мірою зумовлює економічне зростання, сприяючи не лише оптимізації ринку праці та підготовці кваліфікованої робочої сили, а також істотно впливає на процес формування громадянської та політичної соціалізації населення. Особлива роль системи підготовки фахівців простежується і на глобальному рівні, демонструючи пряму залежність позиціонування держав на міжнародній арені від конкурентоспроможності їх освітніх систем і надаючи безпосередній вплив на зростання їх репутаційного

капіталу. Саме тому формування державної політики у сфері вищої освіти набуває актуального значення.

Актуальним питанням нині є формування державної політики щодо надання якісних освітніх послуг. Якісна освіта є однією з необхідних умов успішного розвитку країни, її національної безпеки та конкурентоспроможності. Якісна освіта є інструментом економічного зростання на шляху України до євроінтеграції [2]. Аналіз сучасних вітчизняних досліджень дає підстави стверджувати, що основними факторами, які забезпечують якість освіти, є:

- професійна підготовка професорсько-викладацького складу, його особисті якості: порядність, відповідальність, принциповість, толерантність тощо;
- навчально-методичне забезпечення процесу підготовки: навчально-методичні комплекси (посібники, методичні розробки, навчальні та робочі програми, завдання для самостійної, практичної роботи, контролю знань);
- наявність системи контролю та оцінки викладання, рівня знань здобувачів, яка відповідає сучасним вимогам;
- застосування в освітньому процесі сучасних освітніх технологій, активних методів навчання, Інтернет-технологій тощо;
- залучення здобувачів до науково-дослідницької діяльності;
- відповідність програм навчальних дисциплін сучасним вимогам;
- залучення провідних іноземних фахівців до викладацької діяльності;
- зацікавлення науково-педагогічних працівників вітчизняних вищих навчальних закладів у проходженні стажування у провідних європейських та світових закладах вищої освіти;
- належне матеріально-технічне забезпечення процесу підготовки;

- забезпеченість науковою літературою навчальних закладів;
- якісна організація та проходження здобувачами навчальної та виробничої практики;
- спрямованість викладання на формування соціальних якостей сучасного спеціаліста;
- стимулювання самостійної роботи здобувачів;
- виховання громадянина.

Якість вищої освіти – це умова довіри, мобільності, сумісності та привабливості в європейському просторі вищої освіти. Оцінка якості потребує балансу між нововведеннями та традиціями, академічними перевагами та соціально-економічною необхідністю, сумісністю програм та вибором здобувачів [1].

Оцінка якості охоплює викладання та наукові дослідження, керівництво та адміністрування, сприйнятливість до потреб здобувачів та забезпечення позанавчальних послуг. Контроль якості вищої освіти передбачає створення незалежних від національних урядів та міжнародних організацій акредитаційних агенцій.

Оцінка якості освіти має ґрунтуватися не на тривалості та змісті, а на знаннях, вміннях, навичках та компетенціях, які отримують здобувачі в ході навчання. Якість системи вищої освіти можна реалізувати в рамках внутрішнього моніторингу через комплексну систему спостережень за станом системи освіти та змінами в ній; через оцінювання підсумкової атестації здобувачів відповідно до навчальних планів; системне вивчення якості освіти на загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях.

Отже, враховуючи значення вищої освіти, держава зобов'язана ефективно регулювати та модернізувати процеси, які відбуваються в цій галузі, формуючи якісний людський потенціал. При цьому механізми реалізації державної політики у сфері освіти мають бути такими, щоб мали змогу забезпечувати покращення якості освітніх послуг.

Список використаних джерел:

1. Хомишин І. Механізм реалізації державної політики в сфері вищої освіти. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". 2016. № 855. С. 116-121. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_855_1
2. Чирва Г.М. Механізми державного управління розвитком вищої освіти: орієнтація на якість освітніх послуг. Публічне управління та митне адміністрування. 2019. № 3 (22). С. 146-156.

СУТНІСТЬ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

В. ВОРОНІНА, магістр МгПУА-22

Науковий керівник: Н. Бондарчук, професор

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Для прийняття ефективних управлінських рішень, підвищення якості роботи органів державної влади слід використовувати різні види економічного аналізу. Одним із них, який здатний допомогти виявленню дублюючих функцій окремих органів державного управління і, навіть недоліків у системі підзвітності, є функціональний аналіз.

Функціональний аналіз – це загальнонауковий метод, зміст якого полягає у визначенні системоутворюючих залежностей і функцій досліджуваного об'єкта та їх впливу на інші об'єкти (системи, середовище). Складовими функціонального аналізу є: виявлення діапазону і змісту виконуваних функцій; механізмів здійснення функцій; умов і чинників їх адекватної реалізації; еволюції функцій та функціональності об'єкта у часі; наслідків функціонування об'єкта в